

**O'ZBEKISTON RESPUBLIKASI OLIY VA O'RTA MAXSUS
TA'LIM VAZIRLIGI**

URGANCH DAVLAT UNIVERSITETI

ILM SARCHASHMALARI

Jurnal O'zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasi huzuridagi Oliy attestatsiya komisiyasining FILOLOGIYA, FALSAFA, FIZIKA-MATEMATIKA hamda PEDAGOGIKA fanlari bo'yicha doktorlik dissertatsiyalari asosiy ilmiy natijalarini chop etish tavsiya etilgan ilmiy nashrdir.

2.2021

**научно-теоритический методический журнал
Издаётся с 2001 года**

Urganch – 2021

“ILM SARCHASHMALARI” ilmiy-nazariy, metodik jurnal

Bosh muharrir dotsent **Ro‘zimboy YO‘LDOSHEV**

TAHRIR HAY’ATI:	
JURNAL 2001-YILDAN CHIQA BOSHLAGAN	ABDULLAYEV Bahrom , fizika-matematika fanlari doktori, ABDULLAYEV Ikrom , biologiya fanlari doktori, professor, ABDULLAYEV Ilyos , iqtisod fanlari doktori, ABDULLAYEV Ravshanbek , tibbiyot fanlari doktori, professor, ABDULLAYEV O’tkir , tarix fanlari doktori, ANNAMURATOVA Svetlana , pedagogika fanlari doktori, professor, BERDIMUROTOVA Alima , falsafa fanlari doktori, professor, DAVLETOV Sanjarbek , tarix fanlari doktori, DO’SCHONOV Tangribergan , iqtisod fanlari doktori, professor, ERMETOVA Jamila , filologiya fanlari nomzodi, dotsent, HAJIYEVA Maqsuda , falsafa fanlari doktori, IBRAGIMOV Zafar , fizika-matematika fanlari nomzodi, IMOMQULOV Sevdiyor , fizika-matematika fanlari doktori, JO’RAYEV Mamatqul , filologiya fanlari doktori, professor, JUMANIYAZOV Maqsud , texnika fanlari doktori, professor, JUMANIYOZOV Otoboy , filologiya fanlari nomzodi, professor, KALANDAROV Aybek , filologiya fanlari bo‘yicha falsafa doktori (mas’ul kotib), NAVRUZOV Qurolboy , fizika-matematika fanlari doktori, professor, OLLAMOV Yarash , yuriduk fanlari nomzodi, dotsent, OTAMURODOV Sa’dulla , falsafa fanlari doktori, professor, PRIMOV Azamat , filologiya fanlari nomzodi, dotsent, QUTLIYEV Uchqun , fizika-matematika fanlari doktori, professor, RO’ZIMBOYEV Safarboy , filologiya fanlari doktori, professor, RO’ZIYEV Erkinboy , pedagogika fanlari doktori, professor, SADULLAYEV Azimboy , fizika-matematika fanlari doktori, akademik, SADULLAYEVA Nilufar Azimovna , filologiya fanlari doktori, SAGDULLAYEV Anatoliy , tarix fanlari doktori, professor, SALAYEV San’atbek , iqtisod fanlari doktori, professor, SALAYEVA Muxabbat Soburovna , pedagogika fanlari doktori, SATIPOV G‘oipnazar , qishloq xo‘jalik fanlari doktori, professor, XODJANIYOZOV Sardor , pedagogika fanlari nomzodi, dotsent (bosh muharrir o‘rnibosari), YOQUBOV Jamoliddin , filologiya fanlari doktori, professor, O’ROZBOYEV Abdulla , filologiya fanlari doktori, O’ROZBOYEV G‘ayrat , fizika-matematika fanlari doktori, G‘AYPOV Dilshod , filologiya fanlari nomzodi, dotsent.
JURNAL OYDA BIR MARTA NASHR QILINADI	
2021 2(164)	

MUASSIS: Urganch davlat universiteti. Jurnal O‘zbekiston Respublikasi Prezidenti Administrasiyasini huzuridagi Axborot va ommaviy kommunikatsiyala agentligida 2020-yil 11-noyabrdan o‘tgan. **GUVOHNOMA № 1131.**

Жалойир:

*Раҳму шафқат сўрамайман ҳеч қачон,
Ном қолади, тўкилади қатра қон.
Жаҳаннамга мен ҳаммангни тортаман,
Гуноҳингни тоз-тоз қилиб ортаман.
Омбир билан узуб олиб тилингни,
Болта билан майдалайман қўлингни.
Сен ўзингнинг қисматинги мендан сўр,
Кўнглингга хуш келганини қилиб кўр.*

Жалойир дунё ва инсонни яратишдаги мўъжизаларни ҳикоя қилаётганда халқ орасида пайдо бўлган Муқанна унинг дикқатини жалб қиласди. Аввало, Жалойир Муқаннани танимайди, унга оддий бир исёнчи сифатида қараб, эътибор бермайди. Лекин Муқанна зўр эхтирос ва жўшқинлик билан дин ва диндорларнинг одамлар бошига солган ҳисобсиз кулфатларини, ислом динини ёйиш ишлари остида халқнинг инсоний ҳукуки ва эрки араб босқинчилари томонидан ваҳшиёна поймол қилинишини айтганда, Жалойир қаҳр-ғазабга тўлади. Ҳақиқат олдида довдираиди, аммо ўзини ушлаб олади-да, Муқаннани асир қилишга буйруқ беради. Бундай хатти-ҳаракатлари билан у халқ олдида асл мақсадини намоён қиласди. Чунки халқ уни, дастлаб, юмшоқ, раҳмдил, олижаноб ва савимий бир инсон деб тасаввур қилган эди. Аммо унинг «олижаноблиги» бир никоб эканлиги фош бўлади. Халқ Жалойирнинг сиёсатини, мақсадини тушуниб етади. Ислом динига топинишга ташвиқот қилувчи Жалойирни ўлимга ҳукм қиласдилар.

Пъесадаги ҳаракат Муқанна бошлиқ ватанпарварларнинг курашда мағлуб бўлиши билан ниҳоясига етса-да, лекин Ҳамид Олимжон асарни чукур ва ҳаётбахш оптимистик рух билан тугатган. Бу ижобий қаҳрамонларнинг зўр иродида кучида, душманга асир тушишида, ўз озодликлари йўлида ўлимдан тап тортмасликларида, келажакда ҳам босқинчиларга қарши курашни ғалабага қадар тўхтатмасликлари каби ғояларида ўз аксини топади. Эркпарвар Муқанна кетидан унинг сафдошлари Фирдақ, Бофий, Хишрий, Кулартагинлар мардона кайфиятда ўзларини тандирда ёниб турган оловга ташлайдилар ва босқинчилар қўлига тушишдан ихтиёрий ўлимни афзал қўрадилар. Шу вазиятда айтилган Муқаннанинг руҳпарвар сўзлари алоҳида жасорат нидоси бўлиб янграйди:

*Халққа айтинг, мен асло ўлганим йўқ,
Ёв қўлига таслим ҳам бўлганим йўқ.
Мен элимнинг юрагида яшайман
Эрк деганинг тилагида яшайман.²*

Шу тариқа, Ватан уруши йилларида ўзбек адабиёти фоя ва мавзу жиҳатидан бойиди. Унинг кўзга кўринарли ютуқларидан бири драматургиямизда замонавийликнинг чукурлашуви ва ҳарбий мавзунинг кенг ўрин олиши билан изоҳланади.

Хулоса. Адабиётимизда тарихий шахслар образини яратишга уриниш анча йиллардан бери давом этиб келмоқда. Уларнинг бадиий образларини адабиётда биринчилардан бўлиб яратишга кўл урган Ҳ.Олимжоннинг «Муқанна» шеърий дарамаси ўзбек адабиётида мазкур жанрнинг ривожланишига муносиб ҳисса бўлиб қўшилди, айни пайтда, драма Муқаннадек эрк химоячиларининг образларини ўзбек драматургиясида илк маротаба яратган асарлар сифатида ҳам қадрлидир. Адабиётшуносларимиз ва адабий танқид томонидан юқори баҳоланганилиги асарнинг бадиий мезон талаблари жиҳатдан мукаммал эканлигини асослайди.

Ҳ.Олимжоннинг ушбу асари гарчи бундан анча йиллар илгари ёзилган бўлса-да, ёшларимизни буюк боболаримиздан фахрланишга ўргатиш, улардан ибрат олишга даъват этишда ҳам амалий аҳамиятга эга.

**Маматқулов Музаффар Раҳмонқулович (ГулДУ доценти)
НИШОТИЙНИНГ “ХУСН ВА ДИЛ” ДОСТОНИДА ИРСОЛ УЛ-МАСАЛ САНЪАТИ**

Аннотация. Мазкур мақола Нишотийнинг “Хусн ва Дил” достони бадиияти масалаларини ўрганишига бағишиланган бўлиб, унда шоирнинг ирсол ул-масал санъатидан фойдаланиши маҳорати таҳлил этилган. Ушбу масаланинг ҳал қилиншиши, биринчидан, тадқиқ қилиналаётган романтик

¹ Шу манба. 62-бет.

² Шу манба. 111-бет.

достон моҳиятини яна-да яққолроқ очилишини таъминласа, иккинчидан, унинг ўзига хос томонларини ёритишга ҳам хизмат қиласди.

Аннотация. Данная статья посвящена вопросам изучения художественности эпоса “Хусн и Дил” Нишати, в котором анализируется мастерство использования ирсал ул-масала поэтом. Решение этой проблемы, во-первых, обеспечивает более четкое понимание сути исследуемого романтического эпоса, а во-вторых, служит для раскрытия его особенных сторон.

Annotation. This article is dedicated to the study of the artistry of the epic “Husn and Dil” Nishati, which analyzes the skill of using irsal ul-masal by the poet. The solution to this problem, firstly, provides a clearer understanding of the essence of the romantic epic under study, and secondly, serves to reveal its special aspects.

Калим сўзлар: достон, образ, ирсол ул-масал, достон бадиияти, шоир маҳорати.

Ключевые слова: эпос, образ, ирсал ул-масал, художественность эпоса, поэтическое мастерство.

Key words: dastan, image, irsal ul-masal, artistry of dastan, poetic skill.

Байтлар таркибида мақоллардан фойдаланиш ҳам шеърий санъат ҳисобланиб, у ирсол ул-масал деб аталади. Ирсол ул-масал эса “мақол юбормоқ”, яъни байтда мақол қўллаш маъносини англатиб, поэтик усул сифатидаги моҳияти байтлар замирида берилаётган фикр, фоя ёки мулоҳазани мақол билан тасдиқлашдир.

Нишотийнинг “Хусн ва Дил” достонида ҳалқ мақоллари ўзига хос вазифалар бажариши нуктаи назаридан, алоҳида аҳамият касб этади. Шоир қаҳрамонлар нутқида мақоллар қўллаш билан биргаликда, воқеа-ҳодисалар изоҳи ёки тавсифини беришда ҳам уларнинг имкониятидан унумли фойдаланади. Бу эса достоннинг жозибали, қаҳрамонлар нутқининг таъсирчан, тасвиrlанаётган ҳодисанинг образли ифодаланишида муҳим роль ўйнайди. Достондаги мақолларни қўлланилиш доирасига кўра иккига ажратиш мумкин. Шоир, дастлаб, мақолларни тўғридан-тўғри асли қандай бўлса, шундайлигича достонга киритади. Айрим ўринларда эса мақолларнинг мазмуни сакланган ҳолда, шеърий вазн талаби билан мисралар мазмуни замирига сингдирилади.

Достонда Ғам ва Ақл образлари ўртасидаги сухбат анчагина зиддиятларга бой тарзда кечади. Ишқнинг вакили сифатида Ақл ҳузурига келган Ғам хукмдорнинг ҳурматини жойига кўймайди, ҳатто унга таъзим этишни ҳам лозим кўрмайди. Айтган гаплари ҳам Ақлнинг нафсониятига тегишига сабаб бўлади. Шундан кейин у сабру бардош билан қуидагича йўл тутади:

Ақл деди ангаки: – Эй ёвагў,
Айлама ҳузён сўз ила гуфтугў.
Сўйгай эдим туттмаса бу сўз йўлим,
Ким, дер улус элчига йўқтур ўлум.¹

“Элчига йўлим йўқ” мақоли ҳалқимиз орасида кенг қўлланилиб келади. Бу мақол қадимдан турили ҳалқлар орасида қонун даражасига кўтарилиган одатнинг самараси натижасида пайдо бўлганлиги барчага маълум. Рақиб томондан келган элчи иккинчи томон билан бирон-бир масалани муҳокама қилиш ёки сулҳ тузиш ёки аксинча, шарт қўйиш каби вазифаларни бажаради. Агар элчи ўлдириладиган бўлса, биринчидан, қонунга, иккинчидан, инсонийлик мезонларига тўғри келмайди. Шу сабабли элчини ҳар қандай вазиятда ҳам ўлдириласлик адолатлилик нуктаи назаридан баҳоланганди. Ақлшоҳ қанчалик аччиғланса-да, ўша қадимий анъанага амал қилган ҳолда, ўз нутқида элчига мақолни эслатиб қўйишни лозим ҳисобламоқда.

Мақол билан зийнатланган мисралардан яна бири Рақиб образи билан боғлиқ жараёнлар тасвирида кўринади. У қора кучларнинг бошлиғи, туғи ҳам қора рангда бўлиши билан биргаликда, лашкари ҳам қора кийинган, умуман, ёвузлик Рақибнинг асосий фаолиятида мужассам эди:

Туги анинг бор эди андоқ гуроз,
Ҳашир қунидан қади эрди дароз.
Чунки эрур эларо бу хушкалом,
Ўҳшамаса мол эгасига – ҳаром.²

Кўринадики, сўнгги мисрада “Мол эгасига ўҳшамаса, ҳаром ўлади” мақолидан фойдаланилган. Кўчма маънодаги мазкур мақол Рақиб образига хос барча салбий иллатларни юзага чиқараяп-

¹Нишотий. Ҳусн ва Дил. Лирика. Тошкент, Fafur Ғулом номидаги бадиий адабиёт нашриёти, 1967, 207-бет.

² Нишотий. Ўша китоб. 214-бет.

ти. Унинг лашкари таркибидаги одамлар ҳам феъл-атвори, умуман, барча ёмон қусурлари билан Рақибдан қолишмасди. Шу жиҳатдан қараганда, Рақиб ва унинг лашкари бир-бирига жуда мос эди. Мақол эса ўз ўрнида ана шу ўхшашликни таъминловчи асосий омил сифатида хизмат қиляпти.

Фуод образига алоқадор воқеалар тасвири, айниқса, унинг муҳаббати билан боғлиқ жараёнлар ифодасида шоир мақолнинг имкониятидан усталик билан фойдаланади. Мақол унинг руҳий дунёсини очишда ҳам катта роль ўйнайди. “Касални яширанг, иситмаси ошкор қилади” деган мақол бор. У кўчма маънода бирон-бир ёмонлик ёки жиноятни яширган билан бир куни, барибир, ошкор бўлади мазмунида ҳам кўлланади. Бу мақолнинг халқимиз орасида варианtlари ҳам кўп. Нишотий унинг ўз даврида кенг истеъмолда бўлган бир неча варианtlарини мисралар мазмунига сингдиришнинг уддасидан чиқа олган ҳолда, гўзал мисралар яратишга ҳам муваффак бўлади:

*Гарчи эди шавқ ўти ичда ниҳон,
Айк суйи юз уза эрди аён.
Уибу масал даҳрга машҳур эрур,
Борча лисон аҳлига мазкур эрур.
Мушкни гар сақласанг элдин ниҳон,
Қилгусидур иси, уқ они аён.
Мушк ила ишқ ўлмагуси ёшурун,
Зоҳир этар ўт бор эконни тутун.
Субҳ неча меҳрини ахфо қилур,
Даҳрга совуг дами ифшио қилур.¹*

Шавқ ўти қанчалик яширин бўлса-да, юздаги кўз ёши унинг шунчалик “ўтли” эканлигидан дарак бериб турибди. Барча яхши биладиган машҳур бир мақол бор: “Мушкни яширанг, хиди ошкор қилади”. Шоирнинг фикрича, мушк ва ишқни яшириб бўлмайди. Чунки бу олов ёқилганини тутуни ошкор қилгандай бир гап. Бу эса тонг меҳрини яширгани билан салқин шабадаси ошкор қилганига ёки уфқда қуёш чиққанини дунё аҳли заррин нурларидан билиб олганига ўхшайди.

Фуоднинг Хуснга бўлган муҳаббати ҳамда Фуод ва Хусн билан боғлиқ воқеалар тасвири достон композициясида ўзига хос ўрин тутади. Айниқса, улар ўртасидаги самимий сұхбатлар алоҳида ажралиб туради. Бу сұхбатлар асносида, турли базмлар ҳам уюштирилади. Дастреб, Хусн Фуодни яхшилаб меҳмон қилади. Унга ўз қўлидан май ичишни ҳам таклиф этади. Майни ичгандан сўнг Фуод Хуснга мурожаат қиласди:

*Десам они жоми муҳаббатни ол,
Жом ила бу роҳи маваддатни ол!
Лек демииш кимсаки диққатлидур:
“Ои эгоси бирла еса томлидур”²*

Фуоднинг нутқидаги “Ош эгаси билан шириндир” мақоли Хусннинг ҳам муҳаббат майнини ичишига даъват қилаётганлигини билдиради. Шундан сўнг Хусн ҳам талабни бажариб, самимий эътирозни ўйққа чиқаради.

“Хусн ва Дил” достонида жанг лавҳалари акс эттирилган тасвиirlар ҳам анчагина учрайди. Уларда қаҳрамонларни идеаллаштириш, уларнинг жанг маҳоратини кучайтириш билан боғлиқ ҳолатлар тасвирида ирсол ул-масалнинг ўрни бошқа бадиий тасвир воситаларидан кам эмас. Жанг билан боғлиқ вазиятларни ижобий тарафга ўзгартиришда бош образларнинг қаҳрамонликлари ҳам мухим роль ўйнайди. Улар урушга кириши биланок, ғайритабиий куч-қудратга эга бўлган ҳолда, жанг тизгинини ўз қўлига олади ва натижада ғалабага бўлган ишонч орта боради. Шундай ўринларда шоир мақоллар ёрдами билан ўз фикрларини асослашга ҳаракат қиласди.

*Урди ўзин лашкари фаттонаро,
Тушти бир ўт ҳайли найистонаро.³*

Жангчининг ўзини лашкар орасига шамолдай уриши ҳодисаси тўқайга ўт тушгандаги ҳолатга қиёсланмоқда. Агар тўқайга ўт кетса, хўлу куруқ баравар ёнганидек, пахлавоннинг урушга шиддат билан кириши ҳам душман лашкарининг барчасига бирдек қирон келтира олади.

¹ Нишотий. Ўша китоб. 243-бет.

² Нишотий. Ўша китоб. 265-бет.

³ Нишотий. Ўша китоб. 326-бет.

Мақол ёрдамида образлилик ҳосил қилиш ҳодисаси Назарнинг Рақиб қўшини билан бўлган жангдаги тасвиirlарда ҳам кузатилади:

*Сабр чекиб лашкарапо тиги тез,
Айлар эди ҳар ёна андоқ симез.
Шуъла найистонаро қулгой гузор,
Сар-сари оғат ўлубон онга ёр.¹*

Кўриниб турибдики, “Тўқайга ўт кетса, хўлу қуруқ баравар ёнади” мақоли мазмуни мазкур мисралар моҳиятига чуқур сингдирилган. Қамишзорга тушган чўғ кучли шамол натижасида қанақа даражадаги катта оғатга айланса, Назарнинг қилич билан жангта киришиши ҳам шундан кам эмас эди.

Достонда турли мавзуга оид кўплаб мақолларни учратиш мумкин. Бу мақоллар шоирнинг поэтик мақсадидан келиб чиқкан ҳолда, турли воқеа-ҳодисалар тасвири жараёни ёки образларнинг хатти-ҳаракатлари билан боғлиқ вазиятларга мос равишда қўлланилади. Улар орқали ифодаланаётган фикрлар тасдиқланади ёки салбий қарашлар инкор этилади. Шоир достонда Рақибнинг кимшишларини қаттиқ қоралайди. Унинг ножӯя ҳаракатлари ўзини ҳам жарга олиб боришини алоҳида уқидиради. Воқеалар ривожи давомида Рақиб ёмонликларига муносиб тарзда жазоланади:

*Кимки қозар йиқмоқ үчун элни чоҳ,
Ўзи бўлур чоҳаро ногаҳ табоҳ.
Уибу масал бордуур эл ичра фоши,
Зоҳири равишан эрур андоқ қуёси.
Кимки қозар оқибат ул тушгуси,
Кимки ёқар охир ўшул пишигуси.²*

Кимсаларга ёмонликни право кўрадиган одамнинг, албатта, ўзи унга гирифтор бўлиши тарғиб этилаётган “Бировга чоҳ қазисанг, унга ўзинг йиқиласан” мақоли Рақибнинг қиёфасини тўлиқ гавдалантиради.

Рақибнинг қизи бўлган Форуқанинг иши ҳам жодугарликлардан иборат. У ҳам қилмишига яраша жазосини олади:

*Кимки бирор қасдиға ўтни ёқар,
Чарх они ул ўт уза охир ёқар.
Ранжу ситам тухмини экса бирағ,
Ургусидур ҳам они вақти дарағ.³*

Бировга қасд қилиб, ўт ёқсанг, унга ўзинг куясан ёки кимгадир ёмонлик тилаган одам охир-оқибат ўзи жазоланади мазмунидаги “Ранжу ситам уруғини эксанг, ўрок пайти у ҳам ўрилади” мақоллари Форуқа образи билан боғлиқ жиҳатларга тўлиқ мос келиши шоирнинг мақолларнинг бадиий ижоддаги имкониятларини тўлиқ юзага чиқара олганлигининг тасдигидир, дейиш мумкин.

Халқимиз орасида “Танимасни сийламас” мақоли ҳам кўп ишлатилади. Бу мақол XVIII асрда ҳам кенг истеъмолда бўлганлигидан “Хусн ва Дил” достони дарак беради:

*Халқи жсаҳон мутталиъ огоҳ эмас,
Тонимогон сийламаса айб эмас.⁴*

Рақиб нутқида ўз айбларини яшириш учун ушбу мақолни мисол сифатида келтиради. Чунки Рақиб Фуод ва Назарни қамоққа олиб, уларни йўқотиш пайига тушган эди. Ҳимматнинг сўрокларига жавоб тарзида айтилган гаплардан келтирилган мазкур мисралар Рақибнинг ўзига хос айёрлигидан ҳам далолат беради.

Умуман, халқ мақоллари, матал ва ҳикматли сўзлар Нишотийнинг “Хусн ва Дил” достони тилини безаб туради, унинг ғоявий мазмунини бойитишга, бадиий қимматини оширишга хизмат қилади. Достон муаллифи бўлган Нишотий халқ дурданалари имкониятларини яхши англаган ҳолда, воқеа-ҳодисалар изохи ёки қаҳрамонлар нутқида мақоллардан кенг фойдаланадилар. Бу орқали ифодаланаётган фикр ва мулоҳазалар тасдигида халқимизнинг узок йиллар давомида тажрибасида синовдан ўтган мақоллар жуда қўл келади.

¹ Нишотий. Ўша китоб. 327-бет.

² Нишотий. Ўша китоб. 329–330-бетлар.

³ Нишотий. Ўша китоб. 329-бет.

⁴ Нишотий. Ўша китоб. 329-бет.